

Torre Montserrat

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda d'Emili Monturiol, num.1

Coordenades:

Latitud: 41.526549032736
Longitud: 2.2266399601393
UTM Est (X): 435479
UTM Nord (Y): 4597500

Classificació

Número de fitxa 08209 - 118
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Marià Romaní Rius (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Fost de Campsentelles. Zona 03, Clau ECRv (edificació a conservar i rehabilitar amb valor històric).
Data aprovació: dl., 22/07/2013 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5576509DF3957N
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 25/03/2024 - 08:28

Descripció

Casa unifamiliar exempta i envoltada de jardí, de planta rectangular i que consta de planta baixa i pis. Està formada per un cos principal i una torre - mirador de secció rectangular, adossada a la façana septentrional. El cos principal és amb coberta a quatre vessants, amb les rajoles dels tremujals vidrades de color blau. La coberta de la torre-mirador també és a quatre vessants amb els tremujals vidrats del mateix color. La coberta acaba amb un ràfec sostingut amb bigues de fusta. El cos principal té una part de coberta plana a la façana de llevant, on hi ha una terrassa que s'hi accedeix des del primer pis.

Les façanes s'estructuren a partir d'eixos de verticalitat definits per les obertures. A la façana principal, amb accés des de l'Avinguda d'Emili Monturiol, hi trobem la porta d'entrada i una finestra amb persiana, a la planta baixa; damunt la porta hi trobem un balcó, amb barana de ferro i una finestra amb persiana de llibret. Al dessorà hi ha un mosaic policrom amb la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, signat per E. Querol. A excepció de la finestra de la planta baixa que és de llinda recta, la resta d'obertures són d'arc escarser. Entre les obertures de la planta pis i el ràfec hi trobem els respiralls de la cambra de ventilació.

El parament és llis, arrebossat i pintat de color terrós ocre. En destaquen, però, els brancals i les llindes de les obertures, a excepció de la finestra de la planta baixa, que són dentats i fets amb recreixement buixardat i pintats de blanc. A les cantoneres de les façanes es reproduïx el mateix motiu.

La torre-mirador consta de planta baixa i dos pisos. Només té obertures a la façana de ponent: una finestra de llinda recta a la planta baixa i una amb arc escarser a la planta pis. Aquesta segona del mateix estil que la resta, d'arc escarser i brancals i llinda dentades i buixardades. El segon pis és el mirador, amb obertures als quatre costats sostingudes per dues columnes de fust de marbre llis i capitells jònics, al costat de ponent i llevant, i dos grups de dues columnes als costats meridional i septentrional.

Una escala externa de dos trams, amb barana de balustrada dona accés al primer pis per la façana septentrional.

Observacions:

L'Avinguda Emili Monturiol deu el seu nom al doctor homònim que estiuejava en una de les torres d'aquest carrer. El Ple municipal de setembre de 1926 acordà donar-li aquest nom i col·locà una placa que encara es conserva.

Història

Marià Romaní i Rius (1900-1966) era un arquitecte barceloní que estudià a l'Institut General Tècnic de Barcelona i a l'Escola Superior d'Arquitectura. Va ser arquitecte municipal de Sant Fost de Campsentelles des de l'any 1926. Coincidint amb aquesta etapa comença la urbanització de l'entorn de la carretera de la Roca, llavors una pineda coneguda amb el nom de Prat d'en Jeroni, l'actual avinguda d'Emili Monturiol i el carrer de Sant Jeroni.

Es tracta d'una promoció homogènia i executada amb pocs anys de nombrosos xalets d'estiueig, la major part projectats pel mateix Romaní (gairebé una quarantena), tots ells ben amarats de l'esperit noucentista, que recollia la tradició pairal catalana amb elements extrets del repertori neoclàssic. En elles els elements bàsics tradicionals són fàcilment identificables: teulades romanes amb ràfecs sortints, sense canalons, i sovint amb terracota o urnes de ceràmica vidrada o coronaments; cantonades exteriors de pedra o ciment,

arcs de mig punt, sovint en agrupacions a les portes i a les obertures de les finestres; sòcols de pedra o ciment; de manera freqüent tenen una torreta quadrada o mirador amb teulada piramidal; la balconada ocasional, loggia o pèrgola.

Dels projectes de Romaní, 13 eren a Can Calet, 20 a altres parts de Sant Fost de Campsentelles i 9 a La Llagosta. Les cases més grans eren totes a la carretera de La Roca-Sant Adrià o molt a prop. A la carretera de la Roca els clients eren Salvador Mas (1928), José Pibet (octubre de 1929), Juan Serrallach (octubre de 1929) i al carrer Sant Jeroni eren Ramon Mor (1927), José Llop (gener de 1928), José Pibet (octubre de 1930), José Pibet (octubre de 1933) i Pere Estivill (maig de 1933).

Bibliografia

BROUGHTON, M. (2009). "Mariano Romaní, arquitecte", dins *Campsentelles*, 12. Centre d'Estudis Santfostencs. Amics de Cabanyes.

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles, p. 147.

Enllaços d'interès:

[Pobles de Catalunya](#)

[Mapa d'arquitectura i paisatge urbà noucentistes](#)

